

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/33/2020
Identifikačné číslo spisu: 6019200288
Dátum vydania rozhodnutia: 19.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6019200288.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): npor. T. T., nar. XX. Y. XXXX, A., právne zastúpený: VIKTÓRIA HELLENBART, advokátska kancelária, M. Rázusa 146/23, Lučenec, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Prezidenta Policajného zboru č. KM-OLVS-5/2017/OPK zo dňa 16. marca 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/97/2019-89 zo dňa 11. júna 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/97/2019-89 zo dňa 11. júna 2020 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-5/2017/OPK zo 16. marca 2017 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) a zrušenia personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici (ďalej aj len „KR PZ“) č. 473 z 18. novembra 2016 o uvoľnení zo služobného pomeru (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“).

2. Žalobca podal podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej aj len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) písomnú žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru na predpísanom tlačíve, ktorú nadriadenému doručil dňa 08.11.2016. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 18.11.2016 a oznámené žalobcovi vyhlásením dňa 06.12.2016, pričom týmto rozhodnutím riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej

Bystrici plk. JUDr. U.G. uvoľnil žalobcu podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru ku dňu 31.12.2016 s odôvodnením, že sa tak dohodli so žalobcom.

3. Pred oznámením prvostupňového rozhodnutia žalobcovi bolo jeho nadriadenému dňa 02.12.2016 doručené stanovisko žalobcu k jeho žiadosti o uvoľnenie (ďalej aj len „stanovisko“), v ktorom uviedol, že táto žiadosť bola úkonom, ktorý nezodpovedal jeho slobodnej vôli. Absenciu slobodnej vôle zdôvodňoval poukazom na svoj záujem nastúpiť do služby dňa 05.11.2016 a tvrdením, že obvodná lekárka zmenila svoje rozhodnutie o ukončení pracovnej neschopnosti a jej trvanie predĺžila až na intervenciu nadriadených. Súčasne žalobca uviedol, že nadriadený v rozpore s lekárskymi správami predvídal, že bude zo služobného pomeru aj tak prepustený, a preto mu predložil riadne vyplnenú a pripravenú žiadosť s tým, že toto je pre žalobcu pre jeho osobné pomery výhodnejšie. Riaditeľ KR PZ na základe tohto stanoviska inicioval dňa 06.12.2016 pracovné stretnutie, ktorého účelom bolo posúdenie stanoviska žalobcu, ktoré vyhodnotili ako žiadosť anulovania žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru. Pracovného stretnutia sa zúčastnil zástupca riaditeľa a súčasného vedúceho operačného strediska operačného odboru KR PZ v BB (ďalej aj len „zástupca riaditeľa operačného strediska“) pplk. Mgr. F. Q., posudkový lekár oddelenia Lekárskych posudkových činností odboru zdravotníctva, sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra SR MUDr. N. F., vedúci personálneho oddelenia Centra podpory Banská Bystrica mjr. Ing. R. V. a zástupcovia Odborového zväzu Polície (predseda KR OZP pri KR PZ v Banskej Bystrici mjr. Ing. A. V. a predseda ZO OZP pri ORPZ v Lučenci kpt. Ing. M. L.). Na základe vyjadrení zúčastnených riaditeľ KR PZ nesúhlasil s požiadavkou žalobcu, aby sa na jeho žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru neprihliadalo a ani s jej späťvzatím. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

4. Krajský súd sa nestotožnil s namietanou nezákonnosťou napadnutého rozhodnutia pre chýbajúce dôvody, pretože žalovaný uviedol, na základe ktorých skutočností bolo rozhodnuté, aj ako tieto skutočnosti boli právne posúdené a ako sa vyrovnal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu. Podľa krajského súdu námietka, že žalovaný v odôvodnení neuviedol, prečo nebolo žiadosti o anulovanie žiadosti vyhovené, nebola dôvodná, pretože nadriadený nemá zákonom stanovenú povinnosť zdôvodňovať nesúhlas so späťvzatím žiadosti o uvoľnenie z funkcie. Naopak, postup pre takýto prípad je upravený osobitne v § 191 ods. 4 až 6 zákona č. 73/1998 Z. z., ktorý prvostupňový orgán dodržal tak, ako to vyplýva z obsahu správneho spisu. Krajský súd mal za preukázané, že žalobcova žiadosť bola posúdená aj ako späťvzatie žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru, pričom v súlade s 191 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. príslušný nadriadený žalobcu bezodkladne žalobcovi oznámil, že so späťvzatím žiadosti nesúhlasí.

5. Ako nedôvodnú posúdil krajský súd aj námietku neplatnosti žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru z dôvodu absencie slobodnej vôle, pretože z obsahu úkonov popísaných v napadnutom rozhodnutí, ktoré žalobca nerozporoval vyplývalo, že žalobca bol posudkovým lekárom po tom, ako tento preskúmal jeho zdravotnú dokumentáciu oboznámený so zákonným postupom. Pokiaľ sa jednalo o žalobcovu námietku, že nebol prizvaný na pracovné stretnutie iniciované riaditeľom KR PZ za účelom prejednávania jeho žiadosti o anulovanie resp. späťvzatie žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru, k tejto krajský súd uviedol, že v tomto prípade ide o postup, ktorý nie je upravený v zákone č. 73/1998 Z. z. a pokiaľ si nadriadený, ktorý má rozhodnúť o súhlase alebo nesúhlase so späťvzatím žiadosti v tomto konkrétnom prípade zvolal poradu, takému postupu nemožno nič vytknúť. Podstatným je, že nadriadený rozhodol tak, že nesúhlasí a toto bezodkladne písomne oznámil žalobcovi postupom v zmysle § 191 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z.

6. Krajský súd sa v kontexte námietky neplatnosti právneho úkonu zaoberal aj posudzovaním okolností, za ktorých bola žiadosť podaná a skutočnosťami, ktoré nastali pred začatím preskúmaného konania. Mal za preukázané, že žalobca sa spolu so zdravotnou dokumentáciou dostavil k posudkovému lekárovi, ktorý ho informoval o tom, že diagnóza, ktorou trpí, predstavuje nespôsobilosť na službu v Policajnom zbore a tiež ho informoval o tom, že buď bude posúdený lekárskou komisiou jeho zdravotný stav a následne uvoľnený pri takejto diagnóze zo služby policajta, alebo je možné sa tomu vyhnúť podaním

žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru. Krajský súd poukázal na to, že posudkový lekár je podľa zákona oprávnený na posudzovanie zdravotného stavu policajta a podľa interného predpisu Nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 139 z 19.10.2015 tak robí v spolupráci s určeným obvodným lekárom. V tejto súvislosti krajský súd konštatoval, že žalobca tak dostal len také informácie, ktoré sú obsahom ustanovení zákona a ustanovení Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 139/2015, pričom uvedené nemožno v žiadnom prípade vyhodnotiť ako psychický nátlak. Informovanie o alternatíve podania žiadosti o uvoľnenie taktiež nepredstavovalo nátlak a bolo na žalobcovi, aby sa sám rozhodol. Krajský súd považoval za sporné tvrdenie žalobcu, že v rozhodnom čase na pracovisko prišiel z dôvodu, že chcel nastúpiť do práce a nie podať žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, pretože toto tvrdenie je v rozpore s tým, ako popisoval svoje jednotlivé úkony v žalobe. Krajský súd prijal záver, že informácia ohľadom postupu pri ochorení žalobcu upraveného v právnom predpise nemá charakter bezprávnej vyhrážky a žalovaný preto žiadosť žalobcu o uvoľnenie správne právne posúdil ako platný právny úkon. Podľa krajského súdu žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o nátlaku zo strany nadriadeného a taktiež nepreukázal ani nedostatok slobodnej vôle v administratívnom konaní. Ani v konaní pred súdom žiadny dôkaz na svoje tvrdenia nenavrhol.

7. Žalobca ako sťažovateľ podal v zastúpení advokátkou včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie. Namietal, že žiadosť o uvoľnenie nepodal slobodne a vážne a preto na ňu žalovaný nemal prihliadať a teda nemal existovať ani dôvod vydať prvostupňové rozhodnutie. Namietal, že dokladom o práceneschopnosti, na ktorom je prečiarknutý termín ukončenia s poznámkou „na pokyn MUDr. N. F.“ preukázal jeho intervenciu. Uvedol, že jeho nadriadený popisuje skutkové okolnosti inak a preto namietal, že nie je obvyklé, aby bez konfrontácie dotknutých osôb bola jedna verzia vyhodnotená ako úplne pravdivá a druhá úplne nepravdivá. Namietal, že krajský súd neodôvodnil, prečo uveril výpovediam sťažovateľovho nadriadeného. Nestotožnil sa so záverom krajského súdu, že MUDr. F. je oprávnený prehodnocovať zdravotný stav sťažovateľa a zasahovať do kompetencií obvodnej lekárnice. Poukázal na to, že bol liečený špecialistami v zdravotníckom zariadení a podľa prepúšťacej správy bol jeho zdravotný stav dobrý a mohol nastúpiť do služby. Sťažovateľ ďalej uviedol, že lekárska posudková činnosť je proces, ktorého výsledok nie je založený len na názore jedného človeka, pričom orgánmi lekárskej posudkovej činnosti sú lekárska komisia a ústredná lekárska komisia, nie MUDr. F.. Namietal, že výsledkom objektívneho prehodnotenia jeho zdravotného stavu by bol záver o jeho spôsobilosti, keďže tak jeho zdravotný stav vyhodnotili špecialisti, ktorí ho liečili v zdravotníckom zariadení. Sťažovateľ ďalej namietal, že nebol prizvaný na pracovné stretnutie, ktorého predmetom bolo posúdenie žiadosti o anulovanie, resp. späťvzatie jeho žiadosti o uvoľnenie. Spochybňuje to, či sa reálne uskutočnilo pracovné stretnutie, keďže nie je uvedený čas, kedy sa stretnutie malo konať a nie je jasné, ktoré osoby sa ho zúčastnili, keďže pplk. Q. v ten deň osobne doručoval sťažovateľovi prvostupňové rozhodnutie v obci U., 70 km od F.. Sťažovateľ uviedol, že pokiaľ bola jediným dôvodom rozhodnutia o uvoľnení jeho žiadosť, tak nerozumie, prečo nebolo zohľadnené jeho stanovisko, že túto žiadosť nepodal na základne slobodnej vôle a teda aby sa na ňu neprihliadalo.

8. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti s jej obsahom nestotožnil, pridržiaval sa vyjadrenia k žalobe a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 461 SSP.

10. Kasačný súd vyhodnotil ako kľúčové pre posúdenie veci, či bol postup nadriadeného resp. žalovaného vo vzťahu k neakceptovaniu žiadosti sťažovateľa, ktorej predmetom bolo anulovanie resp. späťvzatie žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru zákonný. Subsidiárne je však potrebné zaujať

stanovisko aj k argumentácii sťažovateľa ohľadom absencie slobodnej vôle.

11. Podľa § 191 ods. 1 až 6 a ods. 8 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej príslušníkoch Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom od 01.07.2016 do 31.03.2018 (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“)

(1) Policajt musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru musí byť písomná a doručená nadriadenému, inak je neplatná.

(2) Deň, v ktorom sa žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru doručí nadriadenému, sa považuje za deň doručenia žiadosti.

(3) Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru podáva policajt spravidla prostredníctvom bezprostredne nadriadeného tomu nadriadenému, ktorý je oprávnený rozhodnúť o uvoľnení policajta zo služobného pomeru. Ak sa žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru nepodáva na predpísanom tlačive, je policajt povinný na vyzvanie toto tlačivo vyplniť; žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru sa pripojí k vyplnenému predpísanému tlačivu.

(4) Ak policajt písomne oznámi, že žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru berie späť, skôr ako je o nej rozhodnuté, a príslušný nadriadený so späťvzatím tejto žiadosti súhlasí, konanie o uvoľnení sa tým bez ďalšieho opatrenia končí.

(5) Súhlas so späťvzatím žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru potvrdí nadriadený svojím podpisom na tejto žiadosti.

(6) Ak príslušný nadriadený so späťvzatím žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nesúhlasí, bezodkladne to oznámi policajtovi.

(8) Rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený policajtovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.

12. Kasačný súd má za preukázané skutkové východiská spočívajúce v tom, že sťažovateľ po ukončení hospitalizácie na jeho vlastnú žiadosť absolvoval stretnutie s posudkovým lekárom MUDr. F., ku ktorému sa dostavil s kompletnou zdravotnou dokumentáciou. Na tomto stretnutí posudkový lekár sťažovateľa informoval, že diagnóza, ktorou trpí, predstavuje nespôsobilosť na službu v Policajnom zbore a tiež ho informoval zákonnom postupe vo vzťahu k prieskumnému konaniu a uvoľneniu zo služobného pomeru, či už na základe výsledkov prieskumného konania alebo na základe vlastnej žiadosti. Sťažovateľ doručil dňa 08.11.2016 svojmu nadriadenému písomnú žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru na predpísanom tlačive. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 18.11.2016 a oznámené sťažovateľovi vyhlásením dňa 06.12.2016. Ešte pred oznámením prvostupňového rozhodnutia sťažovateľovi, tento dňa 02.12.2016 adresoval svojmu nadriadenému stanovisko, v ktorom uviedol, že žiadosť o uvoľnenie bola úkonom, ktorý nezodpovedal jeho slobodnej vôli a preto žiada, aby sa na ňu neprihliadalo. Dňa 06.12.2016 riaditeľ KR PZ inicioval pracovné stretnutie, ktorého účelom bolo posúdenie žiadosti sťažovateľa o anulovanie žiadosti o uvoľnenie a ktorého výsledkom bol nesúhlas s anulovaním resp. späťvzatím žiadosti o uvoľnenie.

13. Kasačný súd s poukazom na právnu úpravu v § 191 zákona č. 73/1998 Z. z. konštatuje, že postup prvostupňového orgánu bol v súlade s týmto ustanovením. Kým v § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. je upravená povinnosť príslušného orgánu uvoľniť zo služobného pomeru policajta, ak o to požiada, tak v § 191 ods. 4 citovaného zákona je prostredníctvom normatívnej formulácie vyjadrená možnosť správnej úvahy príslušného orgánu vo vzťahu k rozhodnutiu o tom, či bude akceptovať, resp. súhlasiť so späťvzatím žiadosti o uvoľnenie. Zjednodušene povedané, kým žiadosť o uvoľnenie je spojená de facto s nárokom na vyhovie tejto žiadosti, tak žiadosť o späťvzatie závisí od posúdenia a teda od správnej úvahy príslušného orgánu.

14. Zo spisu najmä s poukazom na zápisnicu z pracovného stretnutia zo dňa 06.12.2016 je zrejmé, že riaditeľ KR PZ si za účelom náležitého posúdenia žiadosti sťažovateľa o anulovanie resp. späťvzatie žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru zadovážil podklady v podobe vyjadrení subjektov zúčastnených na tejto pracovnej porade, kasačný súd má za preukázané, že správna úvaha, výsledkom ktorej bol nesúhlas so späťvzatím žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nebola svojvoľná. Kasačný súd s poukazom na § 27 ods. 2 SSP k uvedenému nesúhlasu so späťvzatím môže konštatovať, že nezistil jej vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. K namietanej neprítomnosti sťažovateľa na predmetnom pracovnom stretnutí kasačný súd uvádza, že z ustanovenia § 191 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. nevyplýva povinnosť predvolať sťažovateľa a preto postup príslušného orgánu nemožno označiť ako nezákonný. Sťažovateľova žiadosť bola posúdená aj ako späťvzatie žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru, pričom v súlade s § 191 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. príslušný sťažovateľov nadriadený, bezodkladne žalobcovi oznámil, že so späťvzatím žiadosti nesúhlasí.

15. Pokiaľ ide o sťažovateľovu námietku ohľadom absencie slobodnej vôle a s tým spojenej neplatnosti právneho úkonu - žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru, kasačný súd sa stotožňuje so závermi krajského súdu (v bodoch 48, 50 a 51 napadnutého rozsudku) a s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR (napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 207/08 zo dňa 12.06.2008) konštatuje, že za nátlak, alebo bezprávnú vyhrážku nemožno považovať skutočnosť, že sťažovateľ bol posudkovým lekárom informovaný o možnom následnom postupe v prípade nepodania si žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru. Okrem uvedeného je potrebné poukázať na skutočnosť, že sťažovateľ mal na výber a posudkový lekár ho informoval o zákonných alternatívach ďalšieho postupu. Keďže sa sťažovateľovi nepodarilo v konaní hodnoverným spôsobom preukázať, že skutočne v prejednávanej veci malo dôjsť k nátlaku uvedené tvrdenie sa javí ako účelová obrana sťažovateľa, majúca za cieľ spochybniť vlastné rozhodnutie podať žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru urobené pod dojmom informácií o právnych následkoch.

16. Kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa s danou vecou dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s odôvodnením krajského súdu a kasačnú sťažnosť zamietá ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

17. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.